

Otağımda Sen Varsın

– GülsenTunçka · 03 Temmuz 2012

Bir selamını sarkıt, ümit ver can özünden
Yıldızları kaydıldım, kuyruklu hislerimden
Mızrabı arşınladım, yıllarca gam telimden
Alın yazımda yine,ilmek ilmek sen varsın
Çatısı kurulmalı, otağımda sen varsın

Neden ilk sen değildin, gönlüne yaban koma
Maziyi arşınlarken, keskelere hiç olma
İstemem soldurmanı, sende canımda solma
Yok geçmişe özlemim, son demim sende kalsın
Çatısı kurulmalı, otağımda sen varsın

Yalvararak almıştı, nefretim kürülüyor
Kaderin saçlarını, sanki içim yol diyor
Hayat kaprisle dolu, olanak veriliyor
Gecelerim canımsız, canımdaki o cansın
Çatısı kurulmalı, otağımda sen varsın

Bahçenin öz çiçeği, buruk gülüşsüz olsun
Olmalıyım her daim, tende ten olduğumsun
Katmerli hatıransın, ömrüm sende son bulsun
İmbat yeli nefesin, alazın beni yaksın
Çatısı kurulmalı, otağımda sen varsın

Dualı dileklerim, derya deniz yüzerim
Çaldığın uykularım, bak sürmeli gözlerim
İsterim çok yanasın, canda canı isterim
İstisnasız sevdiğim, sevimli hırsızımsın
Çatısı kurulmalı, otağımda sen varsın

Bırak hoyratça yağsın, yağmurunda ben varım
Damla hazzın olayım, ben katrendeki can/ım
Masum haykırıslara, heybetlidir dağlarım
Hecedeki satırım, bende hayat bulasın
Çatısı kurulmalı, otağımda sen varsın